

Akatyst ku czci Bogurodzicy z nabożeństwa jutrzni V soboty Wielkiego Postu

Tobie, walecznej Hetmance, zwycięską wdzięczności pieśń, z niewoli wyswobodzeni słudzy Twoi, niesiemy Ci, Bogurodzico. Ty, która posiadasz moc niezwykłą, ze wszystkich nieszczęść wybaw nas, byśmy do Ciebie wołali: **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Ikos 1: Archanioł z nieba posłan był, by „Raduj się” Matce Boga rzekł. A kiedy ujrzał, że na jego bezcielesny głos bierzesz na siebie ciało, Panie, stanął w zachwycie wołając do Niej: Raduj się, przez którą jaśnieje radość. Raduj się, dla której klątwa odpuszczona. Raduj się, która Adama podnosisz z upadku. Raduj się, która od łez uwalniasz Ewę. Raduj się, o wysokości pojęciom ludzkim niedostępna. Raduj się, głębino nawet anielskim okiem niezbadana. Raduj się, bo jesteś tronem Króla. Raduj się, bo dźwigasz Tego, co wszystkie dźwiga rzeczy. Raduj się, gwiazdo Słońce nam ukazująca. Raduj się, łono Boskiego wcielenia. Raduj się, przez którą stworzenie się odnawia. Raduj się, przez którą Stwórca dzieckiem się staje. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 2: Bacząc Najświętsza Panna na swoje dziewictwo do Gabriela śmieje rzecze: „Dziwne twej mowy znaczenie i duszy mojej do pojęcia trudne. Poczęcie bowiem bez męża udziału i macierzyństwo głosisz mi wołając: **Alleluja**”.

Ikos 2: Czeka Dziewica z upragnieniem na poznanie niepoznawalnego i rzecze Bożemu słudze: „Czyż łono moje dziewicze może począć i porodzić Syna? Powiedz mi”. A on w bojaźni i czci rzekł Jej wołając: Raduj się, wtajemniczona w niewymowną radę. Raduj się, pełna wiary w sprawy milczenia godne. Raduj się, któraś przedsmakiem cudów Chrystusowych. Raduj się, pełnio wszystkiego, co w Nim jest prawdą. Raduj się, drabino, po której sam Bóg z nieba zstąpił. Raduj się, moście wiodący z ziemi ku niebiosom. Raduj się, cudzie, o którym słów brak jest aniołom. Raduj się, rano bolesna zadana demonom. Raduj się, Światłość rodząca w sposób niewymowny. Raduj się, któraś nikomu nie wyjawiała „Jak” swej tajemnicy. Raduj się, która przekraczasz wiedzę wszystkich mędrców. Raduj się, która wierzącym rozjaśniasz umysły. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 3: Dziewicę, co męża nie znała, moc Najwyższego okryła cieniem ku poczęciu, a Jej łono nietknięte urodzajną uczyniła rolę dla wszystkich, którzy chcą zbierać zbawienie tak Jej śpiewając: **Alleluja.**

Ikos 3: Elżbietę nawiedzić pobiegła Panna napełniona Bogiem. Dziecię w łonie Elżbiety zaraz rozpoznało Jej pozdrowienie z radością i skokiem tylko zamiast śpiewu wołało do Bogurodzicy: Raduj się, konarze pnia, co nie usycha. Raduj się, pole rodzące Owoc nieskalany. Raduj się, uprawiająca rolę Rolnika, ludzi Przyjaciela. Raduj się, która nam rodzisz Rodziciela życia. Raduj się, niwo dająca obfitość zmiłowań. Raduj się, stole pełny bogactwa pojednania. Raduj się, bo nam gotujesz łąkę słodkich rozkoszy. Raduj się, bo duszom przystań

spokojną sposobisz. Raduj się, modlitwy kadzidło pachnące. Raduj się, całego świata ceno pojednania. Raduj się, dobroci Boża śmiertelnym życzliwa. Raduj się, któraś śmiertelnym śmiałym przystępem do Boga. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 4: Falami sprzecznych myśli szarpany jak burzą chwiał się i gubił Józef, patrząc na Ciebie, dotąd nietkniętą przez męża, snuł ciemny domysł o tajemnym związku, o Nienaganna, lecz pouczony przez Ducha Świętego o tym poczęciu, zawołał: **Alleluja.**

Ikos 4: Gdy usłyszeli pasterze aniołów śpiewanie o przyjściu Chrystusa w ciebie, pobiegli jak do Pasterza i ujrzeli Go jak Baranka bez skazy, na łonie Marii się pasł, a oni hymn Jej śpiewali: Raduj się, Matko Baranka i Pasterza. Raduj się, zagrodo duchowych owieczek. Raduj się, obrono od wilków niewidzialnych. Raduj się, bramy raju nam otwierająca. Raduj się, bo z ziemią śpiewają radosne niebiosa. Raduj się, bo z niebem płąsa szczęśliwa ziemia. Raduj się, Ty, apostołów niemilkące usta. Raduj się, niezwycone męstwo zwycięstwa wieniec noszących. Raduj się, podpory wiary naszej mocna. Raduj się, łaski dowodzie jasny. Raduj się, która piekło ogałacasz. Raduj się, która nas chwałą przyodziewasz. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 5: Hen, ku Bogu lecącej gwiazdy blaskiem urzeczeni poszli za nią magowie, a trzymając się mocno niebieskiej latarni znaleźli w jej promieniach potężnego Władcę, i dostępując do Niedostępnego, witali Go wołając: **Alleluja.**

Ikos 5: Gdy ujrzeli synowie Chaldei na rękach Dziewicy Tego, co ludzi stworzył swą ręką, rozpoznali w Nim Pana, choć przyjął na się postać sługi. Skwapliwie uczcili Go swymi darami, a Błogosławionej wołali: Raduj się, Matko Gwiazdy niezachodzące. Raduj się, promieniu dnia mistycznego. Raduj się, gasząca zarzewie fałszu. Raduj się, oświecająca wyznawców Trójcy Świętej. Raduj się, przez którą tyran nieludzki wygnany ze swojego władztwa. Raduj się, ukazująca Chrystusa Pana, ludzi Przyjaciela. Raduj się, wyzwalająca z pogańskiego bałwochwalstwa. Raduj się, ocalająca od brudnych uczynków. Raduj się, kładąca kres pogańskiej czci ognia. Raduj się, tłumiąca płomień namiętności. Raduj się, przewodniczko wierzących po drodze mądrości. Raduj się, radości wszystkich ludzkich pokoleń. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 6: Jakże zmienieni w Boga niosących heroldów wracali do Babilonu magowie. Spełniając Twe polecenie wszystkim głosili o Tobie, żeś Zbawcą, lecz pominieli Heroda, głupca, co śpiewać nie umiał: **Alleluja.**

Ikos 6: Kiedyś Egipt oświecił światłem swojej prawdy, przepędziłeś precz ciemności błędu, Bożki egipskie, o Zbawco, nie mogły sprostać Twej sile i runęły, a z ich niewoli wyrwani wołali do Bogurodzicy: Raduj się, która ludzi prostujesz ku górze. Raduj się, która demony strącasz do przepaści. Raduj się, błędu depreczająca szaleństwo. Raduj się, ujawniająca ułudę bałwanów. Raduj się, morze, w którym faraon utonął duchowy. Raduj się, skało, z której źródło tryska dla spragnionych życia. Raduj się, słupie ognisty, wiodący przez ciemność. Raduj się, osłona nad światem szersza niżli chmura. Raduj się, pokarmie mannę

nam zastępujący. Raduj się, Służebnico świętego Pokarmu. Raduj się, ziemo Bożej obietnicy. Raduj się, miodem i mlekiem płynąca. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 7: Lepszego pragnąc świata i odejścia w wieczność chciał Symeon opuścić ziemi tej marność. I wtedy dałeś mu się dzieckiem, lecz on rozpoznał pełnię Boga w Tobie, podziwiał mądrość Twoją niewymowną i wołał: **Alleluja.**

Ikos 7: Moc swą zjawiając Stwórcą nowe ukazał stworzenie nam, którzy przezeń jesteśmy. Z łona, co nie znało nasienia, wyszedł i ustrzegł to łono nienaruszone, abyśmy cud ten uznając chwalili je i wołali: Raduj się, kwiecie nigdy nie więdnący. Raduj się, korono wstrzemięźliwości. Raduj się, prawzorze jasny naszego zmartwychwstania. Raduj się, ukazująca nam życie anielskie. Raduj się, drzewo o słodkim Owocu, pokarmie wierzących. Raduj się, listowie, w którego obfitym cieniu wielu się ukrywa. Raduj się, boś w łonie nosiła zbłąkanych Przewodnika. Raduj się, boś porodziła Wybawiciela pojmanych. Raduj się, Ty, co łagodzis Sędziego gniew sprawiedliwy. Raduj się, przebaczenie niosąca dla wielu grzeszników. Raduj się, szato dojrzałości ogołoconych z prawa do mówienia. Raduj się, miłości wszelkie przewyższająca pragnienie. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 8: Narodzenie inne i obce naszemu widząc, staśmy się obcy światu, a umysł nasz skierujmy ku niebu. Przez to narodzenie Najwyższy objawił się na ziemi pokornym człowiekiem, pragnąc ku górze prowadzić wszystkich, co doń wołają: **Alleluja.**

Ikos 8: O, Słowo, przebywające w pełni doczesności, Ty nie opuszczasz wieczności swej wcale. Jesteś wśród nas nieogarnione, albowiem Boskie ku nam zejście nie było tylko zmianą miejsca, te narodziny z Dziewicy, co Boga pełna słucha naszych głosów: Raduj się, T, co ogarniasz Nieogarnionego. Raduj się, bramo wzniosłej tajemnicy. Raduj się, nowino sprzeciw budząca niewiernych. Raduj się, chwało nieopalona wierzących. Raduj się, tronie najświętszy Tego, co jest nad cheruby. Raduj się, mieszkanie wzniosłe Tego, co ponad szrafy. Raduj się, która jednoczysz, co niepojednane. Raduj się, która dziewiczość łączysz z macierzyństwem. Raduj się, przez którą przestępstwo się gładzi. Raduj się, przez którą raj nam się otwiera. Raduj się, kluczu królestwa Chrystusa. Raduj się, nadziejo szczęśliwej wieczności. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 9: Podziwiali aniołowie wielkie dzieło Twojego wcielenia. Widzieli, jak nieprzystępny, Boże, stałeś się przystępnym dla wszystkich człowiekiem. Zamieszkałeś między nami słuchając wołania: **Alleluja.**

Ikos 9: Retorzy, słów wielu miłośnicy, milkną przed Tobą jak ryby bezgłosne, widzimy to Bogurodzico. Nie mogą bowiem powiedzieć, jak pozostając dziewicą możesz rodzić. My jednak tajemnicę Twoją podziwiając wołamy z wiarą: Raduj się, naczynie Bożej mądrości. Raduj się, skarbnico Jego opatrności. Raduj się, która mędrcom wytykasz niemądrość. Raduj się, która uczonym wykazujesz nieuctwo. Raduj się, bo przemądrzali badacze stali się

głupcami. Raduj się, bo twórcy mitów marnie przeminęli. Raduj się, boś rozerwała Ateńczyków sidła. Raduj się, bo sieci rybakom napelniasz. Raduj się, wyciągająca z otchłani niewiedzy. Raduj się, wzbogacająca poznanie u wielu. Raduj się, korabiu pragnących zbawienia. Raduj się, porcie płynących przez życie. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 10: Samym sobą chcąc świat ocalić i uładzić, przyszedł nieprzymuszony Sprawca ładu, a chociaż Bogiem jest nasz Pasterz, ukazał się wśród nas podobnym nam Barankiem. I nas, podobnych sobie, wzywając do siebie jako Bóg słyszy wołanie: **Alleluja.**

Ikos 10: Śpieszą do Ciebie dziewice, boś murem im obronnym i wszystkim, co Cię wzywają, Bogurodzico Dziewico. Nieba i ziemi Stworzyciel przyozdobił Cię łaską, o Nieskalana, a zamieszkawszy w Twoim łonie nauczył wszystkich wznosić głos do Ciebie: Raduj się, wzniosła kolumno dziewictwa. Raduj się, bramo wiecznego zbawienia. Raduj się, pierwszy owocu odrodzenia w Duchu. Raduj się, szafarko wszech dobrodziejstw Bożych. Raduj się, która odradzasz tych, co w grzechu są poczęci. Raduj się, dająca mądrość tym, co nieroztropni. Raduj się, odpędzająca tego, co dusze uwodzi. Raduj się, rodząca Siewcę niewinności. Raduj się, alkowo przeczystych zaślubin. Raduj się, zaślubiająca dusze wierne Panu. Raduj się, piękna żywicielko dziewic. Raduj się, weselna dusz świętych przyjaciółko. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 11: Śpiew pochwalny zawodzi, gdy objąć chcę pełnię Twych zmiłowań. Choćbyśmy ofiarowali Ci ody tak liczne, jak ziarnka piasku, o Królu święty, nie osiągnęlibyśmy nigdy godnej miary tego, co dajesz nam, którzy wołamy do Ciebie: **Alleluja.**

Ikos 11: Ty, o Najświętsza Dziewico, jawisz się nam w ciemnościach jak światłodajna pochodnia. Niematerialne zapalając światło wieszysz wszystkich do poznania Boga, swoim blaskiem rozjaśniając umysły, naszym uczczona wołaniem: Raduj się, promieniu Słońca duchowego. Raduj się, odbicie Światłości nieprzystępnej. Raduj się, błyskawico dusze oświecająca. Raduj się, gromie nieprzyjaciół rażący. Raduj się, bo nam wysyłasz Światło jaśniejące. Raduj się, bo nam wypuszczasz obficie płynącą Rzekę. Raduj się, obrazie uzdrawiającej sadzawki. Raduj się, niszcząca grzechu zmazę haniebną. Raduj się, któraś kąpielą obmywającą sumienia. Raduj się, dzbanie mieszalny, w którym radość się miesza. Raduj się, woni, dobrego zapachu Chrystusa. Raduj się, życie mistycznej i radosnej uczty. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 12: Udzielić pragnął łaski przebaczenia za dawne winy ten, co długi wszystkich ludzi gładzi. We własnej więc przybliżył się Osobie do tych, co oddalili się od Jego łaski, a potargawszy cyrograf ich winy, słyszy z ust wszystkich wołanie: **Alleluja.**

Ikos 12: Wielbiąc pieśniami Twego Syna chwalimy hymnem wszyscy też i Ciebie, jako świątynię duchową, Bogurodzico. Ten, który mieszkał w Twoim łonie trzymając w dłoni wszystkie rzeczy, Pan nasz, uświęcił Cię i uczył, i nauczył nas wołać do Ciebie: Raduj się, namiocie Boga oraz Słowa. Raduj się,

święta ponad „Święte świętych”. Raduj się, arko złożona przez Ducha Świętego. Raduj się, niewyczerpana życia skarbnico. Raduj się, czcigodny diademe królów bogobojnych. Raduj się, chwało wysoka kapłanów pobożnych. Raduj się, bastionie niezdojby Kościoła świętego. Raduj się, murze nieopálny królestwa Bożego. Raduj się, Ty, która wznosisz pomniki zwycięstwa. Raduj się, która obalasz nieprzyjaciół naszych. Raduj się, lekarstwo dla ciała mego. Raduj się, duszy mejej ocalenie. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

Kontakion 13: Zaiste, godna jesteś, Matko, wszelkiej chwały, któraś między wszystkimi świętymi Najświętsze zrodziła Słowo. Racz przyjąć teraz ten nasz dar, od wszelkiego nieszczęścia nas broń wszystkich. Od przyszłej kary wybaw nas, którzy pospołu do Ciebie wołamy: **Alleluja.**

Ten kontakion odmawiamy trzy razy.

I znowu czytamy ikos 1: Archanioł z nieba posłan był, by „Raduj się” Matce Boga rzekł. A kiedy ujrzał, że na jego bezcielesny głos bierzesz na siebie ciało, Panie, stanął w zachwycie wołając do Niej: Raduj się, przez którą jaśnieje radość. Raduj się, dla której klątwa odpuszczona. Raduj się, która Adama podnosisz z upadku. Raduj się, która od łez uwalniasz Ewę. Raduj się, o wysokości pojęciom ludzkim niedostępna. Raduj się, głębino nawet anielskim okiem niezbadana. Raduj się, bo jesteś tronem Króla. Raduj się, bo dźwigasz Tego, co wszystkie dźwiga rzeczy. Raduj się, gwiazdo Słońce nam ukazująca. Raduj się, łono Boskiego wcielenia. Raduj się, przez którą stworzenie się odnawia. Raduj się, przez którą Stwórcą dzieckiem się staje. **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**

I znowu kontakion: Tobie, walecznej Hetmance, zwycięską wdzięczności pieśń, z niewoli wyswobodzeni słudzy Twoi, niesiemy Ci, Bogurodzico. Ty, która posiadasz moc niezwyciężoną, ze wszystkich nieszczęść wybaw nas, byśmy do Ciebie wołali: **Raduj się, Oblubienico Dziewicza.**